

[Ninn Hansen.]

en repræsentant for venstre, altså et af de partier, man samarbejder med, der har beklaget sig over, at notatet ikke forelå. Hr. Bertel Haarder siger ærligt — så meget må jeg da sige til fordel for hr. Bertel Haarder, selv om jeg er uenig med ham — hvad det er, de skal bruges til. Han ønsker ikke, at parcelhusene skal have den stilling, som de har i øjeblikket med hensyn til fradrag o. lign., han ønsker en skærpelse, det er en ærlig sag. Så er der vel ikke noget mærkeligt i, at vi andre spørger. Når en af forligspartnerne dels beklager sig over, at materialet ikke fremkommer, og dels bruger disse forhandlinger til at sige, at nu skal der ske noget over for parcelhusejerne, så er der vel ikke noget mærkeligt i, at vi, der står ganske udenfor, spørger: hvad er hensigten?

Jeg har forstået på ministeren i dag, at han altså har en ganske anden opfattelse end hr. Bertel Haarder, at der ikke skal ske noget med parcelhusbeskatningen, Hvis det kan være resultatet af dette spørgsmål, så har vi opnået noget meget væsentligt, men så meget kan jeg måske ikke fastslå efter det svar, ministeren har givet.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Det kan ikke hjælpe, at hr. Ninn-Hansen prøver på at lægge noget ind i det, der bliver sagt, som er mere end det, der bliver sagt. Jeg sagde udtrykkelig: der har ikke været politiske forhandlinger omkring indholdet af disse notater. Jeg meddelte hr. Ninn-Hansen — og jeg ved, hr. Ninn-Hansen har en udmærket opfattelsesevne, derfor forstår jeg ikke, hvorfor det skal drejes på den måde — jeg meddelte hr. Ninn-Hansen og tinget, at jeg havde bedt om at høre, om de øvrige deltagere havde yderligere spørgsmål, de ønskede belyst i relation til notaterne. Der blev rejst nogle spørgsmål. De spørgsmål er derefter blevet bearbejdet, og det har form af tre tillægsnotater, som er blevet tilstillet forligspartierne. Det er ikke politisk forhandling, at man beder om at få nogle oplysninger. Så er det i hvert fald en ejendommelig form for politisk forhandling, som jeg ikke har haft nogen erfaring for i de år, jeg har været herinde.

Men nu forstår jeg godt, hvad meningen med det hele er. Der er to meninger med det. Jeg ser, at hr. Poul Hartling smiler; jeg

forstår, at vi åbenbart har den samme forståelse af hr. Ninn-Hansens aktion. Den ene mening er, at hr. Ninn-Hansen siger: hvad er det for noget? Vi vil ikke acceptere, vi kan ikke være med til, at der etableres et overhus. Hvad vil det sige, et overhus? Har politiske partier her i landet ikke lov til at føre forhandlinger for at se, om de kan nå til enighed om en politik, uden at skulle rapportere hver enkelt fase til hr. Ninn-Hansen, som valgte ikke at være med i disse drøftelser? Jeg må rigtignok sige, at det er en ejendommelig fortolkning af, hvordan politiske forhandlinger kan føres og bør føres, at blot det, at partier sætter sig sammen, det skal fortolkes, som om det var et overhus, der blev etableret.

Jeg ved jo, at forretningsordenen ikke gør det muligt for et medlem af det høje ting at stille et spørgsmål til et andet medlem af det høje ting, men jeg vil rigtignok sige — og her sender jeg en tak et vist sted hen — at det er ikke mig, der har ansvaret for, hvad hr. Bertel Haarder har fundet ud af i denne henseende.

Wilhelm (VS):

Jeg har to små tillægsspørgsmål til økonomiministeren i denne sag, men jeg vil godt først sige, at jeg synes egentlig, det er mærkeligt, at hr. Ninn-Hansen spørger, om det er korrekt som oplyst af hr. Bertel Haarder i den og den Weekendavis, at der foreligger sådan et notat om de og de ting, eftersom det pågældende notat var aftrykt i det samme nummer af Weekendavisen lige neden under hr. Bertel Haarders artikel. Det stod med store, store overskrifter: „Dokument. Her er det hemmelige notat.“ Jeg har det her, det fylder metervis af spalteplads, og det er en ordret gengivelse. Hr. Ninn-Hansen skal få det, når jeg går ned herfra.

Tillægsspørgsmålene går altså på — for jeg kunne jo godt være lige så stærblind som hr. Ninn-Hansen — at der er andre notater, der har været nævnt, og der er ét, der interesserer mig meget. Det er vel egentlig kun en teknisk beregning, men vi andre har ikke set den. Det er den beregning, der har været nævnt: hvad skal egentlig renten for indekslån være for at afhjælpe begyndelseshusljerne, hvis man gik over til den finansieringsform? Det har været nævnt i pressen, og jeg tror endda, det har været nævnt i en for-